

VEGETARIANISM AS HIGHLIGHTED IN TAMIL JAINA LITERATURE

The Jaina tradition is one of the ancient religious traditions to have originated in India. It insists on the follow up of the five vows that are given as below:

	For ascetics:	For householders:
1. Ahimsa	- Total Non-violence	Partial Non-violence
2. Satya	- Truth	Truth
3. Asteya	- Non-stealing	Non-stealing
4. Brahmacharya	- Celibacy	Chastity
5. Aparigraha	- Non-possession	Limited possession

‘Ahimsa’ means causing no harm to other living beings through one’s thought, word and action. Thus non-violence can be discussed in wider perspective than refrainment from mere killing of the fellow living beings.

“ஐவகைப் பொறியும் வாட்டி ஆமையின் அடங்கி ஐந்தின்
மெய்வகை தெரியும் சிந்தை விளக்கும் நின்றெரியவிட்டுப்
பொய் கொலை களவு காமம் அவா இருள் புகாது போற்றிச்
செய்தவன் துணித்த சீலக் கணைக்கதிர்த் திங்கள் ஒப்பார்”

- 2834, சீவக சிந்தாமணி

‘Those who control their five senses to achieve true knowledge, refraining from untruth, killing, stealing, physical lust and attachments are compared to the radiance of the moon.’

“கோறல் பொய்த்தல் கொடுங்களவு நீக்கிப் பிறன்மனைகள் மேல்
சேர்தலின்றிச் செழும் பொருண்மேல் சென்ற சிந்தை வேட்கையினை
ஆறுகிற்பின் அமருலகம் துங்கட் கடயதாம் என்றான்
நீறும் ஓடும் நிழன்மணியும் பொன்னும் நிகரா நோக்குவான்”

-40, நீலகேசி

“‘Refraining from killing, untruth, stealing, lust towards others’ spouses and accumulation of wealth would result in attaining the heavenly pleasures” said the ascetic who considers all ashes, tile, gems, and gold equal.’

Though the vegetarian diet is a cause of violence to the vegetative system consisting of various life forms, it is to be construed that minimal violence could not be avoided in the sustenance of human life. Hence the ascetics are to follow total non-violence towards all living

beings and the householders are to follow the partial non-violence i.e., non-violence towards the mobile living beings i.e., the two sensed living beings to the five sensed living beings with mind, as the normal household routine including cooking, washing, and the like involves violence to the minor life forms..

Along with the above vows, the under mentioned corollaries to the vows are also to be followed:

1. Refrainment from the consumption of meat

2. Refrainment from the consumption of liquor
3. Refrainment from the consumption of honey
4. Refrainment from intake of food after sunset
5. Reverence to the ascetics

Non-vegetarian diet is one of the seven debaucheries, i.e., ‘vyasanas’ also to be refrained from; they are as follows:

1. Gambling
2. Stealing
3. Hunting
- 4. Consumption of meat**
5. Consumption of liquor
6. Association with the spouse of other person
7. Association with the call girls and prostitutes

The Jain version of Ramayana, by title ‘Padma purāṇam’ says as under:

“Madhyamāmsāśnam rātrau bhojanam kanda bhakṣaṇam |
Ye kurvanti vṛthā teṣām tīrtha yātrā japastapa: ||”

-Padma purāṇam

“All the pilgrimages, mantra chanting and spiritual practices are in vain for those who consume liquor and meat, take food at night and consume root vegetables.”

“Na māmsām raghavo bhukte na caiva madhu ce vadhe |
Vanyam suvihitham nityam bhaktha masanādhi ke vaktham ||”

-36/1, Sundara kanda, Ramayanam

“Raghavan does not take meat nor consumes liquor. He lives in a forest having only pure vegetarian food.” This is the narration of Hanuman to Sita about Rama.

Literary references on the vows:

Vegetarianism is thus a corollary to the vow of ‘Ahimsa’. This paper aims at highlighting this principle through the verses from Tamil Jaina literary works that include didactic works and other literary works.

“கொல்லாமை, பொய்யாமை, கள்ளாமை, காமத்தை
ஒல்லாமை, ஒண்பொருளை வரைதலோடு இவை பிறவும்
பொல்லாத புலைசு தேன் கள் இருள் உண்ணா நிலைமையொடு
நல்லாரைப் பணிவதும் நாமுறையே பயன் உரைப்பாம்!”

-பழம் பாடல்

‘Non-violence, truth, non-stealing, chastity, limiting possessions with avoidance of meat, honey, liquor and intake of food after sunset along with reverence to the wise are the virtues that yield good results.’

-An old Tamil verse

“பெரியகொலை பொய்களவு பிறர்மனையின் ஒருவல்
பொருள்வரைதல் மத்தம்மது புலைசுணவின் நீங்கல்
பெரியதிசை தண்டமிருபோகம் வரைந்தாடல்
மரீஇயசிக்கை நான்கும் இவை மனையறத்தார் சீலம்”

-356, மேரு மந்திர புராணம்

‘Refraining from killing mobile living beings, untruth, stealing, lust for other’s spouse, unlimited possessions, liquor, honey, meat eating along with ‘Dig vratha’, ‘Anartha dhanda vratha’, ‘Bhogopabhoga parimana vratha’ and four ‘Siksha vrathas’ constitute the house holders’ code of conduct.’

“ஒத்த ஒழுக்கம், கொலை, பொய், புலால், களவோடு,
ஒத்த இவை அல் ஒரு நால் இட்டு, ஒத்த
உறு பஞ்ச மூலம் தீர் மாரிபோல் கூறீர்-
சிறுபஞ்சமூலம் சிறந்து”

-2, சிறுபஞ்சமூலம்

‘Let those of good conduct, refraining from the four vices namely, killing, untruth, meat consumption and stealing, learning this text, preach so as to instill virtues in the minds of the people, like the benefits brought by a rain over a drought area.’

“விரையார் மலர்மிசை வருவார் திருவறம்
விழைவார், கொலையினை விழையார்; பொய்
உரையார்; களவினை ஒழுகார்; பிறர்மனை
உவவார்; மிகுபொருள் உவவார்; வெம்
சுரையால் உணர்வினை அழியார்; அழிதசை
துவ்வார்; விடமென வெவ்வாறும்

புரையார்; நறவினை நுகரார்; இரவுணல்
புகழார்; குரவரை இகழாரே!”

-67, திருக்கலம்பகம்

‘Those who follow the householders’ Dharma propounded by the Jina would refrain from killing, untruth, stealing, lust towards other’s wife and avarice towards accumulation of wealth, consumption of liquor, meat and honey, intake of food after sunset, and irreverence to elders.’

“செய்யும் வினையும் இருள் உண்பதுவும்
தேனும் நறவும் ஊனும் உயிரும்
பொய்யும் கொலையும் களவும் தவிரப்
பொய்தீர் அறநூல் செய்தார் தமது ஊர்
கையும் முகமும் இதழும் விழியும்
காலும் நிறமும் போலும் கமலம்
கொய்யும் மடவார் கண் வாய் அதரம்
கோபம் கடியும் தீபங்குடியே!”

-தீபங்குடி பதிகம்

Jayamkondar, a popular Tamil poet who authored ‘Kalingatthupparani’, had composed a collection of poems under the title of ‘Deepankudi pathikam’, in praise of his native place, Deepankudi in Tanjore district. In this above verse, he enlists the virtues followed by the residents of his native place; they are engaged in composing texts on Dharma and refrained from taking food at night, honey, liquor, meat, untruth, killing, stealing and lust for women.

An excerpt from Lord Mahavira’s earlier births:

In one of his earlier births, Lord Mahavira was a hunter by profession. Once he happened to come across a Jain ascetic in the forest. He offered his obeisance to the ascetic and requested him for a vow to be followed for the rest of his life. On knowing that he was a hunter by profession, the ascetic could only give him a vow of not feeding on crow’s meat.

Later the hunter fell ill. He was advised to have crow’s meat to cure his sickness for which he was reluctant to follow. His wife was upset and called her brother to help her in this situation.

Her brother on his way to visit his sister met a devata who was in tears. On enquiring, the devata said that the hunter was to take birth as a celestial on account of his vow and that she was to marry him in that particular birth. Now that the hunter would be forced to break his vow on health grounds, she was at a loss of losing a prospective bridegroom in her future birth.

The hunter's brother in law reached his sister's place and narrated the whole incident. On hearing this, the hunter was overwhelmed to know the fruit of his vow and took up the vow of refraining from any form of meat altogether for the rest of his life. By this he took a birth in the highest of the heavens.

Possible compromises on the vow of vegetarianism:

All of those who adored the principle of non-violence could not effectively put this to their practice as they had poor control in resisting their meat delicacies; so they approached Lord Buddha who was supposed to have yielded to their request saying that they could feed on the meat of the animals dying naturally or killed by others.

Lord Mahavira was against this though there was no killing involved in that since he pointed out that those people having craving for meat would be eagerly waiting for the animals to die without any compassion for the poor creatures.

Some people tried to find a loophole of circumventing the vow to their convenience saying that they only consumed the meat of the animals killed by others and they are not directly engaged in the killing. This is also considered a transgression to the vow and are said to be punished with eating their flesh in their hellish births. This is what brought by the Tamil phrase, 'கொன்றால் பாவம் தின்றால் போச்சு'.

The author of Tirukkural deliberately condemns this act in the following couplet:

“தினற்பொருட்டால் கொள்ளாது உலகெனின் யாரும்
விலைப்பொருட்டால் ஊன் தருவார் இல்”

-256, புலால் மறுத்தல், திருக்குறள்

‘We eat the slain, you say, ‘by us no living creature die’; who’d kill and sell, I pray, if none came there the flesh to buy?’

- G.U. Pope

“அலைப்பான், பிறிது உயிரை ஆக்கலும் குற்றம்;
விலைப்பாலின் கொண்டு, ஊன் மிசைதலும் குற்றம்;
சொலற்பால அல்லாத சொல்லுதலும் குற்றம்;
கொலைப்பாலும் குற்றமே ஆம்”

-28, நான்மணிக்கடிகை

‘It is sinful to rear animals for their meat; it is equally sinful to buy meat and feed on it. It is sinful to speak worthless words. All types of killing are sinful.’

“தகாது உயிர் கொல்வானின்
மிகாமை இல்லை பாவம்
அவா விலையில் உண்டான்
புலால் பெருகல் வேண்டும்
புகா வலை விலங்காய்ப்
பெறாதுபிற ஊன் கொன்று
அவா விலையில் விற்பானும்
ஆண்டு அதுவே வேண்டுமால்”

-21, வளையாபதி

‘If one has a craving for meat then one would expect supply of meat in excess. Hence one becomes the cause for such killing. In the same way the butcher kills more in order to procure more meat for selling. Therefore both the butcher and consumer share the sins thereupon.’

“கொன்றான், கொலையை உடன் பட்டான், கோடாது
கொன்றதனைக் கொண்டான், கொழிக்குங்கால், கொன்றதனை
அட்டான், இட உண்டான், ஐவரினும் ஆகும் என,
கட்டு ஏறிந்த பாவம் கருது”

-70, சிறுபஞ்சமூலம்

‘It is to be contemplated upon the sin of killing a living being to be shared among the following five persons:

1. The one who is engaged in the act of killing
2. The one who helped him in killing
3. The one who buys the meat of the killed
4. The one who cooks the meat &
5. The one who feeds on the cooked meat’

Only if there is a demand for meat there would be a supply of meat.

Some recommend ‘vegetarian eggs’ i.e., those eggs which would never hatch into chicks as they are without the embryos. The eggs are considered to be the mere menstrual excreta of the hens.

Some may argue that milk should also to be avoided in that case. It is to be borne in mind that no killing is done and the animals are relieved of the carrying the excess milk. Further the calves are fed first and then the left over milk is taken over for human consumption. Even now, in the rural Jain families, it is a practice to refer milking as ‘கன்று விடுதல்’ i.e., letting the calf to drink milk.

Description of meat:

The poets often describe meat to be the wounded portion of the animals killed. The following are the examples for such a thought:

“உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ணது உணர்வார்ப் பெறின்”

-257, புலால் மறுத்தல், திருக்குறள்

‘If a person realizes the fact that flesh is nothing but an ulcerous wound in the body of the animal killed, he will never desire to eat such obnoxious meat.’

“தம் புண்கழுவி மருந்திடுவார் தாம் பிறிதின்
செம்புண் வறுத்த வறை தின்பர் - அந்தோ
நாடு நின்று உலக நயன் இலா மாந்தர்
வடு அன்றோ செய்யும் வழக்கு”

- 102, அறநெறிச்சாரம்

‘It is a pity seeing the people of this world cleaning up their wounds and applying medicated ointment on them but without a sense of equanimity, enjoying the food made of the meat cut off from other living beings.’

Developing one’s physique:

People have a wrong notion that one can develop one’s physique only by the intake of meat which is not true. Tamil poets have condemned this thought also.

“தன்னான் பெருக்கற்குத் தான்பிறிதான் உண்பான்
எங்ஙனம் ஆளும் அருள்?”

- 252 புலால் மறுத்தல், திருக்குறள்

‘How can a person cultivate the habit of universal benevolence if he for the purpose of improving his own physique eats the flesh of the other animals?’

“யானையின் மன்னரைக் காண்டல் நனியின்னா;
ஊனைத்தின்று ஊனைப் பெருக்குதல் முன்னின்னா;
தேன் நெய் புளிப்பின் சுவையின்னா, ஆங்கின்னா;
கான்யாறு இடை இட்ட ஊர்”

-22, இன்னா நாற்பது

‘To see a king without elephant, to consume meat to develop one’s own physique, to taste honey and fermented ghee and to be in a place caught between flash floods are miserable.’

“யானையுடைப் படை காணல் மிகவினிதே;
ஊனைத்தின்று ஊனைப் பெருக்காமை முன்னினிதே;

கான்யாற்று அடைகரை ஊரினிது, ஆங்கினிதே;
மானமுடையார் மதிப்பு”

-4, இனியவை நாற்பது

‘To see elephants in a king’s army, to refrain from meat eating to improve one’s own physique, to live in a place with the high river bunds and the dignity of the respectful are pleasing.’

Merits of avoiding meat:

Most of the poets tried to instill in the minds of the people, the virtue of vegetarianism leading to the merits of possible future births in heavens and otherwise.

“ஊன் சுவைத்து உடம்பு விக்சி நரகத்தில் உறைதல் நன்றோ?
ஊன் தினாது உயிரை வாட்டித் தேவராய் உறைதல் நன்றோ?
ஊன்றி இவ்விரண்டின் உள்ளும் உறுதி நீ உரைத்தி என்ன
ஊன் தினாது ஒழிந்து புத்தேள் ஆவதே உறுதி என்றான்”

-1235, சீவக சிந்தாமணி

‘Is it wise to suffer in hell by consuming meat or is it wise to be celestials by avoiding the same? Speak out after contemplating on these two! Avoiding meat eating to become the celestial is certain.’

“உயிர்கள் ஒம்புமின்! ஊன்விழைந்து உண்ணல்மின்!
செயிர்கள் நீங்குமின்! சீற்றம் இகந்து ஓரீஇக்
கட்டிகள் நல்உருக் கண்டனிர் கைதொழு
மதிகள் போல மறுவிலிர் தோன்றுவீர்”

-23, வளையாபதி

‘Protect the living beings; never feed on the meat; refrain from anger, lust and other such sins. If so, one would take birth as a celestial and lead a life like a faultless moon to be revered by the people of the whole world.’

“பொய்யாமை பொன் பெறினும், கள்ளாமை, மெல்லியார்
வையாமை, வார் குழலார் நச்சினும் நையாமை,
ஓர்த்து உடம்பு பேரும் என்று, ஊன் அவாய் உண்ணானேல்,
பேர்த்து உடம்பு கோடல் அரிது”

-19, சிறுபஞ்சமூலம்

‘In spite of being rewarded with gold, if one refrains from untruth, stealing, scolding the poor, lust towards women and meat eating, it is rare that he takes a birth in a physical body.’

“கள்ளான், சூது என்றும் கழுமான், கரியாரை
நள்ளான், உயிர் அழுங்க நா ஆடான், எள்ளானாய்,
ஊன் மறுத்துக் கொள்ளானேல், ஊன் உடம்பு எஞ் ஞான்றும்

தான் மறுத்துக் கொள்ளான், தளர்ந்து”

-21, சிறுபஞ்சமூலம்

‘The one who is not engaged in stealing, gambling, bad company, hurting others and consumption of meat would never take a birth in a body of flesh.’

“கொலைபுரியான் கொல்லான் புலால்மயங்கான் கூர்த்த
அலைபுரியான் வஞ்சியான் யாதும் - நிலைதிரியான்
மன்னவர்க்கும் அன்றி மதுமலிளி பூங்கோதாய்!
விண்ணவர்க்கும் மேலாய் விடும்”

-2, ஏலாதி

‘The one who neither relishes others’ act of killing, nor kills, who neither relishes meat eating, nor harm others and who neither has a faulty conduct nor deviating from his righteous stand would be considered superior than the celestials.’

“உண்ணாமை உள்ளது உயிர் நிலை ஊன் உண்ண
அண்ணாத்தல் செய்யாதாறு”

-255, புலால் மறுத்தல், திருக்குறள்

‘If you do not eat flesh life’s ultimate abode is sure to you. Hell will swallow him who eats meat. There is no escape from its jaws.’

Condemnation of animal sacrifices in ‘Yagas’:

The authors of the Jain didactic texts condemn the animal sacrifice in the ‘yagas’.

“அவிசொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின் ஒன்றன்
உயிர் செகுத்து உண்ணாமை நன்று”

-259, புலால் மறுத்தல், திருக்குறள்

‘Not consuming the flesh of a slaughtered animal is far better than performing thousand yagas with rich libations.’

“செறலின் கொலை புரிந்து சேண் உவப்பர் ஆகி
அறிவின் அருள் புரிந்து செல்லார் பிறிதின்
உயிர் செகுத்த ஊன் துய்த்து ஒழுகுதல் ஒம்பார்
தயிர் சிதைத்து மற்றொன்று அடல்”

-343, பழமொழி

‘Out of sheer ignorance if one without compassion towards other living beings, performs ‘yagnas’ by killing animals and feeding on their meat, just for the future benefits of the rebirth is like the one indifferent to one’s health, having curd in other forms of food preparations instead of having it directly.’

Compassion:

“பொருளாட்சி போற்றாதார்க்கில்லை அருளாட்சி
ஆங்கில்லை ஊன்தின்பவர்க்கு”

-251, புலால் மறுத்தல், திருக்குறள்

‘A person who does not carefully guard his estate cannot be sure of his possession of wealth. Similarly, a person who is in the habit of eating meat cannot be sure of universal benevolence.’

“அருள் அல்லது யாதெனின் கொல்லாமை கோறல்
பொருள் அல்லது அவ்வூன் தின்றல்”

-254, புலால் மறுத்தல், திருக்குறள்

‘What is grace or lack of grace? ‘To kill’ is this, that ‘not to kill’;
To eat dead flesh can never worthy end fulfill’.

- Dr. G.U Pope

கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா உயிரும் தொழும்”

-260, புலால் மறுத்தல், திருக்குறள்

‘Who slays nought, - flesh rejects – his feet before
All living things with clasped hands adore’.

-Dr. G. U. Pope

Other merits:

“பொய்யான், புலாலொடு கள் போக்கி, தீயன
செய்யான், சிறியார் இனம் சேரான், வையான்,-
கயல் இயல் உண் கண்ணாய்!-கருதுங்கால், என்றும்
அயல, அயலஆம் நூல்”

-14, ஏலாதி

‘The one who refrains from untruth, consumption of meat and liquor, vices, bad company and complaining others does not need any moral texts.’

“குறுகான், சிறியாரை; கொள்ளான், புலால்; பொய்
மறுகான்; பிறர் பொருள் வெளவான்; இறுகானாய்,
ஈடு அற்றவர்க்கு ஈவான் ஆயின், நெறி நூல்கள்
பாடு இறப்ப, பன்னும் இடத்து”

-41, ஏலாதி

If one avoids bad company, meat eating, coveting others’ possessions, and miserly ways helping the poor, then the moral texts are of no use to him.

“கொல்லான், உடன்படான், கொல்வார் இனம் சேரான்,
புல்லான் பிறர் பால், புலால் மயங்கல் செல்லான்,
குடிப் படுத்துக் கூழ் ஈந்தான் -கொல் யானை ஏறி
அடிப் படுப்பான், மண் ஆண்டு அரசு”

-42, ஏலாதி

‘One who does not engage in killing nor approve of others killing, nor in the company of those engaged in killing, avoiding bad company, not consuming meat and offering food to others would rule the world and win over the king.’

“பொய்யான், பொய் மேவான், புலால் உண்ணான், யாவரையும்
வையான், வழி சீத்து, வால் அடிசில் நையாதே
ஈத்து, உண்பான் ஆகும்-இருங் கடல் சூழ் மண் அரசாய்ப்
பாத்து உண்பான், ஏத்து உண்பான், பாடு”

-44 , ஏலாதி

‘One who does not speak untruth, approve of others’ untruth, avoid meat eating, mean no insult to others and share the food with the guests would become the ruler of this world, experience all the pleasures and attain fame and greatness.’

“கொன்று ஊன் நுகரும் கொடுமையை உள் நினைந்து
அன்றே ஒழிய விடுவானேல் - என்றும்
இடுக்கண் என உண்டோ இல்வாழ்க்கைக்குள்ளே
படுத்தானாம் தன்னைத்தவம்”

- 101, அறநெறிச்சாரம்

‘If a person gives up meat eating on contemplating on the violence involved in meat eating, he is considered at par with an ascetic, though he is a householder.’

Other References:

“புலவூண் துறந்து பொய்யா விரதத்து
அவலம் நீத்தறிந்தடங்கிய கொள்கை
மெய்வகை உணர்ந்த விழுமியோர்”

-15 -17 வரிகள், நாடுகாண் காதை, சிலப்பதிகாரம்

‘Refraining from meat consumption, following the virtue of truth, free from jealousy, greed and anger, having control over the senses with true knowledge’

‘புலவு’ or ‘pulav’ refers to ‘கறிச்சோறு’ the rice prepared along with meat.

“தெரிவுறக் கேட்ட திருத்தகு நல்லீர்!
பரிவும் இடுக்கனும் பாங்குற நீங்குமின்!
தெய்வம் தெளிமின்! தெளிந்தோர்ப் பேணுமின்!
பொய்யுரை அஞ்சுமின்! புறஞ்சொற் போற்றுமின்!
ஊன் ஊண் துறமின்! உயிர்க்கொலை நீங்குமின்!”

-185 - 190வரிகள், வரந்தருகாதை, சிலப்பதிகாரம்

‘Oh Listeners of the epic Silappathikaaram, Refrain from self-pity and miseries; know the true God; follow the scriptures. Be afraid of untruth; avoid backbiting. Avoid meat eating and refrain from killing.....’

“பொய்யன்மின்! புறம் கூறன்மின்! யாரையும்
வைய்யன்மின்! வடிவல்லன சொல்லி நீர்
உய்யன்மின்! உயிர் கொண்டு உண்டு வாழுநாள்
செய்யன்மின்! சிறியாரொடு தீயன்மின்!”

-16, வளையாபதி

‘Refrain from untruth and back biting; neither scold others nor utter worthless words; never lead a life on feeding on the meat by killing and avoid bad company.’

“படை கொண்டார் நெஞ்சம் போல் நன்று ஊக்காதொன்றின்
உடல் சுவை உண்டார் மனம்”

-253, புலால் மறுத்தல், திருக்குறள்

‘The mind of a person who wields a murderous weapon will not induce him towards good. Similarly, the mind of a person who has cultivated a taste for meat eating will not direct him towards good.’

“செய்யிற்றலைப் பிரித்த காட்சியாது உண்ணார்
உயிரற்றலைப் பிரிந்த ஊன்”

-258, புலால் மறுத்தல், திருக்குறள்

‘A person is free from the erroneous beliefs and equipped with the right faith will not flesh obtained from animals bereft of life.’

“விடலரிய துப்புடைய வேட்கையை நீக்கிப்
படர்வரிய நன்னெறிக்கண் நின்றார் - இடருடைத்தாப்
பெற்ற விடைக்கு நுகர்தல் கடல் நீந்திக்
கற்றடியுள் ஆழ்ந்து விடல்”

-342, பழமொழி

‘Those ascetics who had renounced all their attachments to tread along the path of righteous conduct, feeding on meat to satiate their hunger is like the one who swam across the ocean, getting drowned in a pool of water as small as a calf’s hoof.’

“கரப்பவர்க்குச் செல்சார் கவிழ்தல்; எஞ் ஞான்றும்
இரப்பவர்க்குச் செல்சார் ஒன்று ஈவோர்; பரப்பு அமைந்த
தானைக்குச் செல்சார் தறுகண்மை; ஊன் உண்டல்
செய்யாமை, செல்சார் உயிர்க்கு”

-40, நான்மணிக்கடிகை

‘The miser putting his face down at the sight of those in need of alms is his support; that of one who goes for alms is the rich donor; that of the soldier is his bravery and that of one’s soul is not to feed on meat.’

“இனிது உண்பான் என்பான் உயிர் கொல்லாது உண்பான்;
முனிதக்கான் என்பான் முகன் ஒழிந்து வாழ்வான்;
தனியன் எனப்படுவான் செய்த நன்று இல்லான்;
இனியன் எனப்படுவான் யார் யார்க்கேயானும்
முனியா ஒழுக்கத்தவன்”

-61, நான்மணிக்கடிகை

‘An epicurean is one who does not feed on those killed. Every one develops hatred towards one who lacks in pleasing facial expressions. Loner is one who has no contribution to his credit. Lovable is one who has the righteous conduct.’

“கொன்று உண்பான் நாச்சாம்; கொடுங் கரி போவான் நாச்சாம்;நன்று உணர்வார் முன்
கல்லான் நாவும் சாம்; ஒன்றானைக்
கண்டுழி, நாச்சாம்; கடவான் குடிப் பிறந்தான்
உண்டுழி, நாச்சாம், உணர்ந்து”

-10, சிறுபஞ்சமூலம்

‘The tongue of the one feeding on the flesh of the killed animals and that of the one giving false witness would fall off. The tongue of the illiterate person would be wound up in the presence of the learned; that of the borrower would also be wound up at the sight of the lender. The tongue of the benefitted would not rise against the defect of the one who helped.’

“கோறலும் நஞ்சு; ஊனைத் துய்த்தல் கொடு நஞ்சு;
வேறலும் நஞ்சு, மாறு அல்லானை; தேறினால்,
நீடு ஆங்குச் செய்தலும் நஞ்சால்; இளங்கிளையை
நாடாதே, தீது உரையும் நஞ்சு”

-13, சிறுபஞ்சமூலம்

‘To kill other living beings, to feed on the meat, to win over an unequal person, to extend the time for a miscreant for his evil deeds and to speak ill about a venomous relative are considered poisonous.’

“கலவமயிற் குலமனையீர் ஆடாமோ ஊசல்
கருங்குழர்மேற் சுரும்பிரிய ஆடாமோ ஊசல்
உலவுத்துணைக் கயல்பிறழ ஆடாமோ ஊசல்
ஒளிறுமணி வடமசைய ஆடாமோ ஊசல்
புலவு சுவைத்து ஒளிறுப்படை தொடாது முத்தி
பொருபகடிப் பகைதுரந்த புனிதர் கோலத்து

திலதமலர்ப் பதம்பாடி ஆடாமோ ஊசல்
செம்பொனையில் வளம்பாடி ஆடாமோ ஊசல்”

-13, திருக்கலம்பகம்

“இசைபெருக அருள்பெருக மதிமலர
இணையில்சுகம் ஊழி நிலவத்
திசைமருவ துகில் இறைவர் செழு நெறியில்
வருசதுரர் சேர நினையார்
நசை பெருக வினைபெருக நவைநலிய
உயிர்கள் பல தேய பொழியா
வசை பெருக மயல்பெருக மதுநறவு
தசை நுகரும் மாயநெறியே!”

-47, திருக்கலம்பகம்

Background of referring vegetarian food as ‘சைவ உணவு’:

Jains have been referred to as ‘ஆருகதர்’ in Tamil as they worship ‘அருகர்’, the ‘Arhat’ i.e., the ‘Jina’. So, from ancient time onwards, the vegetarian diet had been referred to as ‘ஆருகத உணவு’ meaning the food of the ‘ஆருகதர்’ the Jains. The Srilankan Tamils still refer vegetarian food as ‘ஆரத உணவு’ which is the present version of ‘ஆருகத உணவு’.

The vegetarian and the non-vegetarian diets are usually connoted as ‘saivam’ and ‘asaivam’ respectively in the local parlance. This is seen only in the spread of Tamilnadu and not anywhere else in the nation. The background of such an usage has to be pondered deep.

The different factions of Hinduism, (ஷண்மதம்) with reference to the focus of worship are six in number; they are as follows:

1. Saivam - Worship of Shiva
2. Vaishnavam - Worship of Vishnu
3. Shāktam - Worship of Shakti
4. Gānapatyam - Worship of Ganapati
5. Kaumāram - Worship of Kumārā
6. Sauram - Worship of Sūrya

Thus the word ‘saivam’ denotes the worship of Lord Shiva, where as there is no such word ‘asaivam’ with reference to the above context. It is neither the negation of the worship of Lord Shiva nor otherwise.

The followers of the Vedic tradition were engaged in offering animal sacrifices in their ‘yagnas’ and the other sectarian divisions of Hinduism were also in the practice of offering animal sacrifices to their deities in their religious ritual of ‘bali’.

If we look back to the history of the world, we may find that religion and power always go hand in hand. The kings kept on wavering from one religion to the other, owing to some social and political pressures.

“Yatha raja thatha praja”

“அரசன் எவ்வழி குடிமக்கள் அவ்வழி”

The renowned scholar, Mylai Seeni.Venkatasamy in his book ‘Samanamum Tamizhum’, had opined that this usage should have been the result of the major exodus from the followership of the Jaina religion to Saivism during the period of ‘Bhakti Cult’ between the 7th & the 8th centuries.

Due to the unfavourable and unstable social scenario prevailing during that period of time, a large number of the members of the Tamil Jain community at large, in the down south opted to get them converted to Saivism but yet they retained their practice of following the vegetarian diet as usual. From that point of time, the vegetarian diet came to be known as ‘saivam’ and the non-vegetarian diet as ‘asaivam’ respectively, the latter coined by adding just a letter ‘a’ to the term to denote the negation of the term.

The vegetarian diet without the use of roots like cassava and colocasia, tubers like potato and yam, rhizomes like ginger and bulbs like onions and garlic is termed to be ‘Jain food’.

There are two different ways of classifying the food. They are as follows:

Type I	Type II
1. Rājasik	1. Prānic
2. Sātvik	2. Non-prānic
3. Tāmasik	3. Neutral

The Jain vegetarian food falls under the Sātvik and Prānic types of food respectively.

Health aspects of vegetarian diet:

The Jaina system of food habits is considered to be the healthiest of all, by experts. Food plays a major role in the upkeep of physical and psychic balance in a person's behaviour. Even the westerners are now inclined to follow the practice of vegetarian diet.

1. Experts in the field of human physiology say that the human digestive system is designed for vegetarian diet.
2. The vegetarian diet has a lot of dietary fibres that are absent in the non-vegetarian diet.
3. The non- vegetarian is high in protein and fat, is not easily digestible whereas the vegetarian diet is easily digestible with a sufficient supply of proteins.
4. The non-vegetarian diet is the cause for constipation, allergies, cholesterol, high blood pressure, heart problems and obesity.
5. The non-vegetarian diet is prone to more contamination unlike its vegetarian counterpart.
6. Vegetarians have a lower risk of diabetes.
7. Vegetarian diet has a lower level of sodium.
8. There are more chances of cancer in people following non-vegetarian diet than those following vegetarian diet.
9. In following a vegetarian diet it is less likely in the formation of kidney and gall bladder stones.
10. The vegetarian diet is considered 'satvik' and the non-vegetarian diet is considered 'rajasik' and 'tamasik'.
11. It gives us the peace of mind as we are free from the guilt of killing animals and birds just to satiate our taste buds.

Conclusion:

Great thinkers like Mahatma Gandhiji, Albert Einstein and George Bernard Shaw have expressed their opinion in favour of a vegetarian diet. If at all one finds it hard to come out of the addiction towards meat, a mere sight of the operations carried out at the beef factories and the like would be enough to become a vegetarian for the rest of one's life.

1st October is celebrated as the '**World Vegetarian Day**'. **World Vegetarian Congress** is set up to propagate the advantages of vegetarianism.

